

Romantika - Wenki

D F#mi Emi
Když tma padá i s mlhou do kraje,
D G A7
a bledý měsíc mezi stromy kouká,
D F#mi Emi
když poslední, mokrá sníh roztaje,
D A7 D
a do spacáku holka se ti souká.

Když vítr v stromech kolem tiše šumí,
a život se zas nějak šmodrchá,
když mech i každý prudký pohyb tlumí,
to v duši teplo zanechá.

R: Vždyť romantika takhle nějak vypadá,
a kdo jí nezná, má v srdci nějak prázdko,
však, kdo to zažil, nebo ho to aspoň napadá,
ten bohatství má, ač kapse sahá na dno.

Když slunce pálí a vlnky vítr čeří,
a vzduch se vlní, jako klubko hadí,
když kluk holce snad každý slovo věří,
a prostý slovo, co někdo řek', všem vadí.

Když sedí spolu a ruka v ruce leží,
a voní tráva, jak nejdrazší koření,
proč v neděli ten čas tak rychle běží,
a vlak tu krásu v život promění.

R: Vždyť romantika

R: Vždyť romantika